СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 2. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 3-го СІЧНЯ 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 3, 1987 No. 2. VOL. XCIV.

„Немов далекий, гарний сон — село ввижається мені"...

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ЗВІЛЬНЕННЯ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ В СССР

Ню Йорк. — Лондонська газета „Сандей Таймс" надрукувала інформацію, в якій передбачає, що в 1987 році в Совєтському Союзі будуть звільнені тисячі політв'язнів. Повідомляючи про те, що Кремль випустить „тисячі політв'язнів з таборів і заслання", московський кореспондент цієї газети Едмунд Стівенс покликується на „високопоставлені совєтські джерела", не називаючи прізвищ.

За даними цих джерел, які Е. Стівенс характеризує як „авторитетні", звільнення академіка Андрея Сахарова є першою стадією процесу, що почався в Совєтському Союзі.

Московські інформатори Стівенса повідомили його, що керівництво масовим звільненням політв'язнів візьме на себе недавно створена комісія, яка складається з представників КҐБ, партійних і судових органів. Англійський репортер пише, що Міхаїл Горбачов проведе найбільш радикальні з часів Хрущова реформи. Оскільки інформація, одержана Стівенсом, покищо не підтверджена даними з інших джерел, її не можна вважати цілком достовірною.

Як відзначає Стівенс, багато західніх спеціялістів не вірять в можливість таких докорінних змін в Совєтському Союзі, бо всякі полегші в ділянці свободи слова ставлять під загрозу партійну монополію на владу. Розповсюджена також думка, що консервативні кола в совєтському керівництві не дозволять лібералізації зайти надто далеко. Стівенс наводить слова своїх московських інформаторів, які вказують, що КҐБ тепер робить те, що йому наказано, і що Ґорбачов, який є протеже покійного Андропова, добре знає, як тримати в руках органи державної безпеки. Відзначають також, що необхідність лібералізації диктується потребами економічного розвитку країни, яка все більше відстає від Заходу в технічному відношенні.

Стівенс не заперечує, що достовірність наведених ним прогнозів перевірити не можна. Однак він зауважує, що „Сахарова прийняли у Москві як патріота, хоч він не відмовився від своїх колишніх поглядів".

Богдан Лепкий

НА РІЗДВО

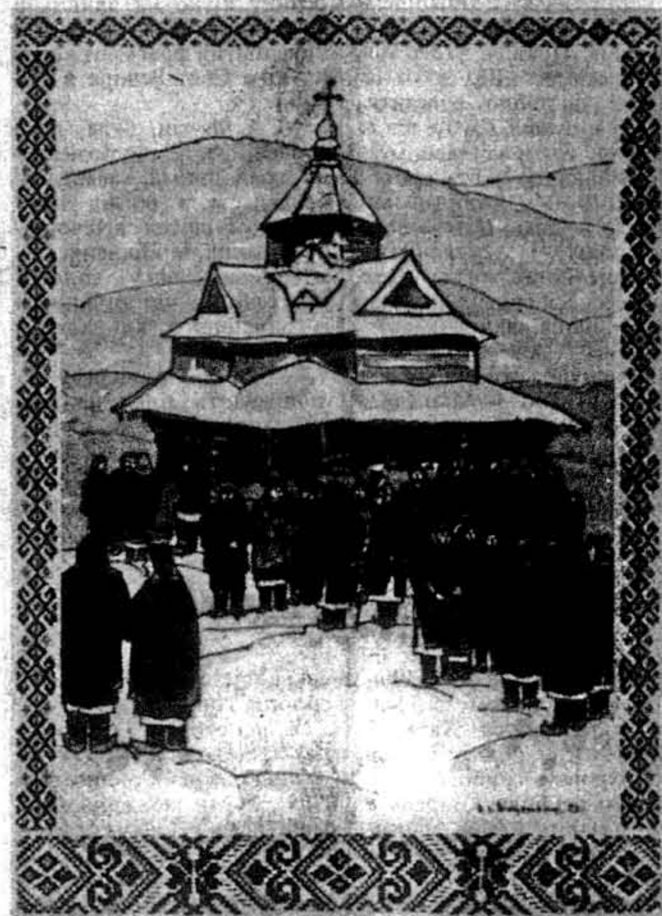
Немов далекий, гарний сон
Село ввижається мені.
Хати стоять в вінку сосон,
І квіти на шибках вікон
Мороз малює чарівні.

Крізь квіти видно: білий стіл,
Родина при столі сидить,
В куті сніп хилиться уділ
І дідухом прикритий піл,
І пісня гомонить.

Старинна пісня! Про похід
В невідомі краї
По шуби, золото і мідь, —
Похід по славу, аж на схід
У теплі вирії.

Старинна пісня! Ніби дзвін
З забутих цвинтарів,
А в ній, дивись, який розгін,
Великий гін, ген -, аж над Дін
Окрилених мечів!

І щастя сміх і долі глум,
Розбурханих надій,
А в ній, чи чуєш? — грає шум
І гомін предковічних дум,
І зойк розбитих мрій.

Б. Божемський

Все, що нам снилося колись
У гордім слави сні,
Й пропало, ділося кудись,
Забулося, нараз — дивись!
Вертають нам пісні.

Велика пісня давніх днів,
Мов дзвони з-під могил,
Мов брязк окрилених мечів,
Мов предків зойк, мов крик дідів:
„Добудьте решти сил!"

„Добудьте сил, бо Господь вість,
Чи ще далекий день,
Що злий за злочин відповість,
Що згине кривда, щезне злість
Настане правди день!"

Немов далекий, гарний сон
Село ввижається мені,
Хати стоять в вінку сосон,
І квіти на шибках вікон
Мороз малює чарівні.

„ЗМІЦНІМО НАШУ ВІРУ"

(Різдвяне Послання Блаженнішого Митрополита Мстислава до братів і сестер в Україні і по всьому світі розсіяних)

Дорогі Брати і Сестри!
Христос родився — славмо Його!

Добігає кінця сповнений людських трагедій 1986 рік. Були ці трагедії тяжкою життєвою пробою не лише однієї людини чи родини, або одного народу. У цьому жахливому році переживав їх увесь світ, усе людство. Саме тому, напередодні цьогорічного Свята Народження Христа, все людство, з великою надією чекає на появу Вифлеємської Зорі, яка б знову сповістила „нову і велику радість" — про зшестя до знесиленого людства Христа-Спасителя.

Чи не найбільшу жертву на вівтар оборони Христової Правди на землі склав український народ, зокрема у біжучому столітті. Мільйони вже невідомих могли носіїв імени Христа розсіяв ворог по всіх просторах СССР, особливо ж на підбігунових околицях цієї країни жаху, сліз і печалі. Число мучеників і страдників за Христа на нашій батьківщині множиться з дня на день.

Нестерпні, бо в основному безнадійні обставини буття людини в теперішньому світі доводять її до самознищення. Особливу турботу викликає самоспихання молодшого покоління людства до стану худоби. Приспішує цей процес надмірне спожиття алькоголю, всезростаюче користання з трійливих та задурманюючих людський розум речовини.

На деякі збочення з визначеного людині Творцем шляху, а то й тяжкі недуги, — хворий і наш народ. Неймовірно тяжкі обставини буття українського народу в XX столітті, його примусова участь аж у трьох великих війнах „за чуже", що їх викликала Москва через присущий їй гін до панування над іншими народами, Російська революція 1917 року, непосильна у той самий час боротьба українського народу за власну державність, систематичне і безпощадне нищення уже комуністичною Москвою українського селянства, кінцевою метою якого було вимордування в 1933 році населення України Великим Голодом, теперішні щоденні жертви наймолодшого покоління нашого народу в Афганістані і, нарешті, блюзнірче знущання почерез усе XX століття над українською людиною, як носієм імені Христа та над Його Церквою Православною... кров холоне у жилах того, хто відважиться змусити себе до підрахунку мільйонів мучеників і страдників українських в одному лише XX столітті...

Проте, як повчає наша свята Церква, все в руках Божих, у всьому діє Промисел Божий, що немічне лікує, а недостаюче поповнює. Виявив це апостол Андрій Первозванний, який заповів Волю Божу, щоб наш народ став наслідником апостолів Христових і просвітив північно-східні народи. Світло Христове з Візантії озарило скоро народи, що оселились над берегами Чорного Моря, а згодом це Світло сягнуло вже берегів Дніпра та освітило Київські Гори.

Тому 1030 років, княгиня київська Ольга, прийняла в Царгороді хрищення в Православну Віру, а тридцять років пізніше її внук — Великий Князь Володимир проголосив Православіє державним віровизнанням Руси-України. Прийнявши ~~Святе~~ Хрищення, він охрестив водночас своє військо і киян. Цей чин великого і мудрого державного мужа довів до об'єднання у Христі розпорошених слов'янських племен у одній Христовій Громаді і могутній державі.

Згадуючи ці повік незабутні події і наших побожних попередників у цьогорічне Надвечір'я Народження Христа, зміцнімо ж і ми нашу віру у Христа-Спасителя і Переможця над силами зла. Пам'ятаймо про цьогорічний Чорнобиль та грізне і незнане нам майбутнє, загляньмо один одному ув очі, міцно стиснімо руку ближньому, і з глибокою вірою в Христа-Визволителя, заспіваймо купно стародавню коляду нашого народу: „Бог Предвічний народився! Прийшов днесь із небес, щоб спасти люд свій увесь і утішився".

Христос народився — Славмо Його!

З любов'ю у Христі
† Мстислав, Митрополит

„Наших предків христили значно пізніше", — пише російська газета

Ню Йорк. — У щоденнику „Новое Русское Слово" з 16-го листопада 1986 року у статті п.-з. „Росія" пера Емілії Ільїної є, між іншим, цікаві думки з приводу Тисячоліття Хрищення України.

Ось що пише авторка: „Ось тепер в усьому світі російська громадськість підготовляється до святкування 1000-ліття Хрищення Русі. В 988 році христили предків населення України. Наших предків христили значно пізніше, в Новгороді в XII столітті, нам ще рано про це турбуватися. Помоліться, брати і сестри, нишком-тишком, а відзначати так гучно неіснуючий ювілей — це ж суєта суєт. Чи не ліпше ці зусилля і кошти використати на вивчення досвіду життя цивілізованих народів, щоб перенести його на російский ґрунт: цей ґрунт є суцільним облогом".

В російських газетах як у вільному світі, так і в Совєтському Союзі, це чи не перша згадка щодо дати відзначення Тисячоліття Хрищення, яку росіяни всіма силами намагаються привласнити собі.

Школа в Чикаґо влаштовує Ялинку

Чикаґо (М.М.). — Школа Українознавства при соборі св. князя Володимира, влаштовує традиційну Ялинку в неділю, 11-го січня 1987 року. Після обіду, буде мистецька програма у виконанні учнів: коляди, короткі сцени та музичні точки. Кожний учень дістане дарунок.

Щоб покрити не тільки частину цих видатків, але й поширити добрі та відповідні способи навчання серед більшого числа дітей, школа запрошує своїх абітурієнтів, друзів та прихильників післати фінансову пожертву на адресу школи: 2250 W. Cortez, Chicago, Ill. 60622.

У СВІТІ

РЕЧНИК ІРАНУ, ЯКОГО пресове агентство ЮПІ не називає, повідомив, що якщо З'єднані Стейти Америки повернуть Іранові заморожені активи на суму 500 мільйонів долярів, це може привести до звільнення американських закладників, захоплених ісламською групою в Ливані. Іранські активи були заморожені в ЗСА після захоплення в Теграні в 1979 році 52 американських дипломатів. Закладники пробули в полоні 444 дні і були звільнені в день інавгурації президента Роналда Регена в січні 1981 року. Речник амбасади ЗСА в Газі повідомив, що „відбуваються ділові зустрічі американських і іранських банкірів". Державний департамент відмовився коментувати ці повідомлення.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ відкинув пропозицію З'єднаних Стейтів Америки про обмін новочірними телевізійними посланнями між президентом Роналдом Регеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим, заявивши, що американсько-совєтські відносини тепер дуже натягнуті і нема потреби обмінюватися посланнями доброї волі. Р. Реґен і М. Горбачов обмінялися телевізійними посланнями 1-го січня 1986 року, і недавно амбасадор ЗСА у Москві Артур Гартман запропонував совєтському урядові, щоб і в перший день 1987 року Президент ЗСА звернувся до совєтського народу, а совєтський лідер — до американського. Однак Кремль відкинув цю пропозицію. Завідуючий відділом інформації міністерства закордонних справ СССР Геннадій Герасімов назвав причини, які змусили Совєтський Союз відмовитися від обміну посланнями: рішення Уряду ЗСА не дотримуватися надалі умов договору САЛТ II і відмова Білого Дому припинити випробування нуклеарної зброї. Але Президент переслав свої привітання через „Голос Америки".

„ВСТАНЬ, ПОДИВИСЯ НА ВНУКІВ СВОЇХ І ПРАВНУКІВ"

(Архипастирське Послання Собору Єпископів Української Автокефальної Православної Церкви з нагоди цьогорічного Свята Різдва Христового та недалекої вже річниці Тисячоліття Хрищення Руси-України)

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ — СЛАВМО ЙОГО!

Дорогі й улюблені!

З ласки Божої, стоїмо на порозі тисячолітнього ювілею однієї з найважливіших подій в історії українського народу. В серпні 1988 року мине 1000 років з того дня, коли з волі великого князя Київського Володимира мешканці його стольного граду Києва прийняли у водах Дніпрових Святе Таїнство Хрищення. Актом хрищення наш народ навіки увійшов у велику сім'ю християнських народів, в лоно Вселенської Православної Церкви. Небо і земля раділи в той день, прославляючи сонце Христової Віри, яке засяяло над широкими просторами землі наших предків.

Оглядаючи тисячолітню історію Християнської України, ми сповнюємося гордістю за пройдений нею з Христом шлях. Ми горді за наш народ, який, прийнявши християнство, глибоко закорінив його у своїй душі, оздобив його багатими надбаннями із своєї духовної скарбниці, створивши унікально-український його різновид.

Протягом 1000-ліття свого існування Українська Православна Церква була тісно пов'язана з долею свого народу. Вона квітнула і давала багаті духовні плоди в часи розквіту і сили Княжої Держави. Вона терпіла разом з народом татаро-монгольську руїну, даючи силу витримати це лихоліття. Вона була єдиною опорою національної самобутности в тяжкі часи польської неволі. Вона знову розквітла — навіть в умовах поневолення, — маючи підтримку відданих їй церковних братств — унікального прикладу тісної співпраці між Церквою і народом, та підтримку таких славних меценатів, як князь Острозький. Майже знищена унією, Українська Православна Церква знову воскресла стараннями українського козацтва, з яким вона ділила потім долю і недолю історичних подій. Її славетна Києво-Могилянська Академія, заснована великим Митроплитом Петром Могилою, стала перлиною серед інших високих шкіл тогочасного світу, виховуючи духовні кадри для народу і збагачуючи православну богословську науку новими скарбами. В часи великого козацького повстання Церква благословила борців за волю і як спасителя народного вітала в Києві гетьмана Богдана Хмельницького.

Підступно підпорядкована московському патріярхові, Українська Православна Церква швидко втратила свою незалежність, а нові правителі зробили все, щоб позбавити її усіх ознак самобутности та злити в єдино-неділимське море. Але, як виявилось два з половиною століття пізніше, дух Української Національної Церкви далі жив в душі народу, не зважаючи на поневолення і ретельну нівеляцію її особливостей. Із спалахом Української Національної Революції 1917 року воскрес і український національно-церковний рух, який, знайшовши широку підтримку серед народу, втілився у відновлений у 1921 році Українській Автокефальній Православній Церкві. Церква-Мучениця, відроджена в атеїстичній державі, швидко розділила трагічну долю свого народу, безжально винищена червоними безбожниками. Українська Православна Церква разом з народом ставила спротив польським денаціоналізаторам на Західніх землях України між двома світовими війнами. Коли почалась Друга світова війна, вона воскресла на звільнених від большевиків широких просторах України і, як чергове свічення незнищимости віри в душі народу, протягом усього одного року з невимовною швидкістю поширились по всій нашій батьківщині. Потім вона розділяла з українським народом жахи нацистського терору, а після війни — нелегку долю вигнанців з рідного краю.

Усю 1000-літню історію Української Православної Церкви можна окреслити такими словами: „Завжди з Христом, завжди з народом".

Оглядаючи 1000-літній літопис Християнської України, ми сповнюємось гордістю за всі ті світлі розділи, які вписав наш народ, виконуючи місію, одержану при благословенні нашої батьківщини святим апостолом Андрієм Первозванним. Наш народ поширив віру христову по всіх широких просторах княжої Київської Держави. Він видав з себе сонм святих — визначних пастирів Церкви, подвижників Божих, визначних богословів, щедрих ктиторів, мучеників за віру. Він збагатив православну богословську науку і літературу визначними творами. „Ісповідання Православної Віри" Петра Могили внесено до списку символічних книг Вселенської Православної Церкви. Наші величні храми і церковне мистецтво, створені на благодатному ґрунті українського творчого духу — це багатий вклад у скарбницю всесвітньої церковної культури. Нашому церковному співові, який творився на чарівних традиціях українського народного співу, немає рівного у всьому християнському світі. Наші церковні і релігійні звичаї та обряди, переплетені запозиченнями із скарбниці народних традицій, роблять українське православіє унікальним серед інших християнських народів. Унікальність українського православія полягає також у принципі соборности, який зродився і розвинувся в час боротьби за існування польської неволі — в активній співучасті в церковній організації та діяльності ієрархії, духовенстві і мирян. Будучи тісно пов'язаною з народом Українська Православна Церква глибоко відчувала його потреби: вона була першою і єдиною серед Православних Церков інших слов'янських народів, яка перейшла у своїх молитвах і богослужбових відправах на народну — українську мову.

З пройденого нашою Церквою шляху, з її багатих надбань, з її вкладу у скарбницю Вселенської Церкви Христової ми можемо з повною підставою бути горді. Можемо святкувати 1000-літній ювілей Християнської України з почуттям, що ми не втратили даних нам дарів, не закопали своїх талантів, а багаторазово примножили їх Богові на славу, а Церкві і батьківщині на користь.

1000-ліття Хрищення Руси-України за всією логікою і справедливістю мусіло б бути в першу чергу українським святом. Тим часом дедалі частіше зустрічаємося з повідомленнями, що великий ювілей починає святкувати московська Церква, на увесь світ його пропагуючи, як тисячоліття хрищення Росії. В усіх плянах святкувань, які зосереджуватимуться не в Києві, а в Москві, про Україну немає жодної згадки. Підступно підпорядкувавши собі 300 років тому Церкву-Матір, від якої вона дістала світло Христової віри, московська Церква тепер знову тримає її в повному рабстві, позбавляє її найменшого натяку на національну самобутність, ідучи за прикладом безбожних комуністичних володарів, які докладають усіх сил для національного геноциду українського народу.

Які ж підстави має Москва до святкування ювілею, що належить нам? Ніяких! Москва ще не існувала в час хрищення киян. Північні племена Київської Руси (предки теперішніх росіян) приймали християнство дуже неохоче, часто зустрічаючи прихід нової віри насильством. Північні сусіди України вже з ранніх часів виявляли брутальну невдячність Церкві, яка просвітила їх світлом Христової віри. В 1169 році суздальський князь Андрій сплюндрував Київ, включно з його святинями, одержавши за ці

(Закінчення на стор. 7)

З радісним празником
РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВИМ РОКОМ

шлемо усім нашим членам-союзовцям, читачам наших видань, усім співробітникам і всім людям доброї волі — українцям і українкам у розсіянні сущим, наші найщиріші побажання многих літ, здоров'я, щастя і успіхів!

ЕКЗЕКУТИВА УНСОЮЗУ і В-во „СВОБОДА"

В ПОЖЕЖІ ЗАГИНУЛО 75 ОСІБ

Сан Хуан, Пуерто Ріко. — Для відвідувачів пуерторіканського готелю Дюпон плаза, більшість яких були туристами зі З'єднаних Стейтів Америки, новорічна ніч стала трагедією, яку за її наслідками можна порівняти хіба з великим землетрусом чи повінню.

О год. 3:30 ночі на першому поверсі 18-поверхового готелю сталися два вибухи великої сили, які привели до моментальної пожежі. Густий чорний дим заповнив вінди і фактично відрізав шлях до порятунку тим, що були на верхніх поверхах.

Ті, кому вдалося дістатися на дах готелю, були евакуйовані гелікоптерами крайової ґвардії і берегової охорони Пуерто Ріко. Губернатор острова Ернандес Кольон заявив, що не зважаючи на всі зусилля рятувальних дружин, пожежників і добровольців, не менш як 75 осіб загинуло і 109 були попечені і поранені.

Адміністрація готелю повідомила, що Дюпон Плаза яка розрахована на 1,000 гостей, була заповнена на 94 відсотки. Дуже багато жертв серед гравців, які зібралися в касино. Вони зразу ж були забльоковані вогнем і димом. Кілька осіб яким вдалося врятуватися, розбили вікна в ігровій залі і скакали вниз з шестиметрової висоти.

Причини вибуху і пожежі залишаються незрозумілими, але існує підозра, що мала місце диверсія. Незадовго до вибуху профспілка шоферів вантажних авт, які обслуговували пуерторіканські готелі, оголосила намір почати страйк. Губернатор Е. Кольон заявив, що не виключає злочинного акту і назвав пожежу в готелі Дюпон Плаза трагедією, яка не має собі рівних за всю історію Пуерто Ріко.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Po[...]d at Jersey City, N.J.
Передплата на рік $40.00, [...]00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 [...]зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orde[...] "Svoboda"
P.O. Box 346 [...]y City, N.J. 07303

З Різдвом Хри[...]и!

Свята Різдва Христового за новим стилем перейшли у 1986 році в Америці особливо врочисто, особливо радісно, створивши насправді святковий настрій. Це було явище звороту загалу американського громадянства в сторону традиціоналізму. Всупереч намаганням ліволібеальних кіл впливати на внутрішню і закордонну політику в американському народі помічається виразний зворот до Церкви. Щонеділі в усіх святинях між двома океанами видно більше молоді, як це бувало минулими роками. Це добрий знак, це потвердження стародавньої правди, що бог зла Ариман мусить відступити перше місце богові добра Ормуздові — за віруванням античного світу.

Українські люди не потребують робити звороту ,,направо" та маніфестувати цей зворот виповнюванням церков, бо Церква стояла в Україні завжди на першому місці і тепер у діяспорі займає перше місце. Коли в українській спільноті в діяспорі нема єдности в ділянці суспільно-політичній, коли зокрема в Америці нема згоди і дотепер — на велику радість наших ворогів — не можна було договоритися про створення одної репрезентаційної централі на місце теперішніх двох — то існує повна єдність у відношенні до вірности Християнській Церкві. І в усіх українських церквах — католицьких, православних і евангельських — у кожне свято повно вірних. Тільки смуток огортає приявних, що вони співають ,,Боже, нам єдність подай", бо ,,В єдності сила народу", а у практиці того свого молитовного бажання не здійснюють. А Всевишній помагає тільки тим, які самі собі помагають.

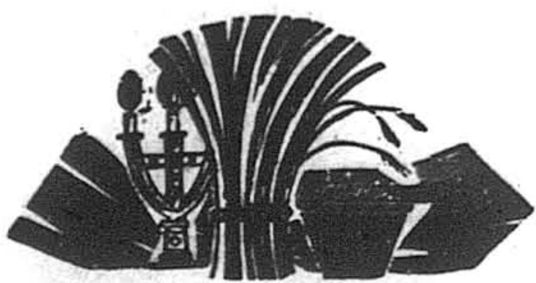
Очевидно, було б краще якби таке велике свято як Різдво Христове всі українські люди різних віровизнань святкували разом. Було б краще, якби не було тієї ще одної лінії поділу, якою є календар. Але це не є суттєвою справою. Сутньою справою є той ,,Різдвяний дух", що його так величаво проявили американці 24-25-го грудня, і щоб зберігати надалі ті традиції, пов'язані з Різдвом Христовим, що їх ми привезли з рідної землі.

Є у світі незмінні правди і є такі дні, такі свята, коли не можна і не треба вигадувати завжди ,,щось нове". Близько дві тисячі років народився Ісус Христос у Вифлеємі і згинув на хресті задля спасення людського роду і заснував своїм вченням і своєми чудами Церкву, яка сьогодні охоплює близько півтори більйона людей у широкому світі. І символіка Різдва Христового, символіка ялинки, святвечірньої зорі, символіка самого приходу на світ Месії серед темної ночі із зорею, що показувала шлях туди, де народився Месія, та символіка і всі ті факти із Нового Завіту залишилися ті самі та залишаться на віки. Бо Церква Христова вічна і вічною є правда, що ,,чого не в силі зробити чоловік — може зробити Господь".

Різдво Христове — родинне свято. Від постання в діяспорі української вільної громади зібрані на Святий Вечір члени родини і запрошені самітні приятелі бажають одні одним ,,Щоб ми святкували Різдво Христове на рідній українській землі". Це бажання, повторюване вже десятками літ, на перший погляд вже банальне, застаріле. Але насправді воно має свою вагу, бо воно вказує, що вільна українська громада таки духово пов'язана з далекою Україною, яка простягається від Попраду почерез Дністер і Дніпро аж по Дін і Кавказькі гори. І це добрий знак, це теж доказ, що при всій внутрішній розпорошенності громади, вона об'єднана тугою до України, сантиментом для того всього, що залишилося там, далеко за ріками, морями і горами.

Різдво Христове збігається з початком Нового Року. І тому правильно на всіх різдвяних карточках сказано бажання з нагоди Різдва Христового і з нагоди Нового Року. Побажаймо всім нашим читачам, всім кровним землякам без уваги на обласне походження і віровизнання — щоби вони відсвяткували Різдво Христове у радісному настрої та щоб Новий Рік заощадив їм родинні трагедії і смутки та приніс щастя радість і світло.

Христос Родиася! Славіте Його!

Любов Коленська

СВЯТКУЮЧИ СЬОГОДНІ, ЗГАДУЙМО МИНУЛЕ, ВІРМО В МАЙБУТНЄ

Скільки ж ми тут уже років і скільки Свят-Вечорів довелось нам святкувати, відколи ми приїхали з-поза океану. І дивом-дивно, але сьогодні якось не ті вже Різдвяні Свята, інакші вони. І настрій... не той.

Щоб збагнути причину цієї зміни пригадаймо, як до цього прийшло. Спочатку, гуртуючись на Свят-Вечір якнайтісніше, — виймали ми з нашої душі найменшу пір'їнку буденности, навіть тінь найменшу ми виймали та й... холод, щоб лиш святкувати по-справжньому, щоб лиш розігрітись у спогаді радісно-врочистому, хоча б зронивши на мить сльозу, щоб, святкуючи, — згадувати і тих близьких нам з родини, і тих, що відстоювали правду і своє автохтонне право на землю, та тих, що залишились там, бо їм не поталанило...

Ще перших кілька Свят, приїхавши сюди, ми бажали один одному — оте, що найкраще, оте, що було нам тоді найближче серця: ,,Дай нам, Боже, на друге Різдво святкувати вже на рідній землі!"

Так, це було із самих початків. Згодом кожних уже чергових тут Різдвяних Свят ми віддалювались усе більше від згадок про оте наше святкування колись в Україні, віддалюватись від отих хвилюючих, торжественних хвилин, від отого саме, що було суто-християнське, але й водночас українське, віддалювались від України. Але передусім ми віддалювались від отого, що щире, глибинно щире, як саме материнське серце, та й тому таке гарне і добре...

Ми віддалювались, а довкола нас сплітала свою тугу сіть порожнеча і байдужість. Ми щораз більше повертались обличчям до нової землі, що прийняла нас, до її звичаїв. Правда, хтось може сказати: ,,Що ж — це якраз потрібно вростати, хай і в чужий ґрунт; ми ж повинні жити в сучасному". Признаю, що це безперечно слушно. Ми повинні, ми навіть мусимо бути одним суціллям із сучасністю, інакше наше життя буде знівечене, а ми в ньому станемо напівінвалідними істотами. ...Але ж хіба оте, що минуло, оте, що колись нас чарувало — наші Різдвяні Свята, — суперечать, розминаються із сучасністю?! Навряд. Адже нині в отому посірілому довкіллі — наша віднова в минулому різдвяному чарі і настроєві — відсвіжить нас, передасть нам додатковий кольорит, добавить цікавий вимір, розсвітлить безбарвність — барвистістю:

І однаково, як ми це зробимо, як ми знову всією душею увійдемо у це сріблисте різдвяне Свято, — аби лише щиро.

— От лиш гляньмо на осяйну кулю на ялинці, а може віднайдемо в ній отой призабутий фраґмент колишнього Свят-Вечора в Україні...

— А чи він, бува, не в сосновій гілці, що розіскрена грайливими каскадами бенгальських вогнів та й сколихом світел свічечок — райдужних, мрійливих...

— А може він у золотому горішку, що вилонився із запашного ялинкового віття...

— Чи у ґірляндах, що обпоясують гілки нашого різдвяного деревця, власне різдвяного деревця. Пригадуєте, так його звали у Львові...

— Чи може він на самому верщечку ялинки, де у світлах прозоро-різдвяних майне нам привітанням янголине крило, усміхнуться янголині уста, передаючи благословенну вість, що народилося Боже Дитя...

— Хто зна, а може він навіть отам у традиційній, додатковій до інших, тарілці і з кусочком просфори на ній — вона ж для когось рідного, для когось, що його біля нас уже немає, серця чийогось, що нас любило...

— А може отой призабутий різдвяний фрагмент у першій зірці, що сіє, горить, здається, ніколи невгасимим вічним світлом...

І однаково, від чого розгориться наше серце, від чого воно оживе, — важливо тільки, щоб у нас відкрилася душа давнім різдвяним теплом, яке колись об'єднувало нас усіх відчуттям совершенного миру і спокою та й радістю сріблистою, що тоді мерехтіла відчуттям присутности самого Бога, що тоді гомоніла веселістю великою, що ходила поміж нас, сплітала наші руки разом і вселювала в нашу душу неперевершену містику — вічного життя, відродження не лиш нас самих, але

(Закінчення на стор. 7)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про віру, яка не вмирає

Які ж ми вже іноді циніки і реалісти, що не хочемо навіть вірити в можливість кращого для нашого народу і для нас усіх!

Давно вже проминули часи, коли в нашій спільноті з кожними святами та з кожним Новим Роком бажали собі взаємно одного — повороту на вільну Україну.

Тепер бажаємо успіхів здоров'я, сили, але думати про щось таке нереальне, як зміна режиму і вільну українську державу — видається, звичайно, нам дуже наївним і ми соромимося такі бажання висловлювати.

Це не значить, що десь в глибині душі і ми не мріємо про це — тільки, що обставини зробили нас шорсткими, песимістами, байдужими. Аж ось несподівано порушили нас слова незнайомої української жінки, які були звернені до усіх нас. Які вартісні вони тепер із початком Нового Року!

Ці слова-побажання для нас передала моя ,,редакційна сусідка" від знайомої лемкині, що приїхала тут недавно.

,,Перекажіть, прошу, всім тим, що працюють в редакції від мене, щоб ніколи не тратили віри, що Україна буде колись вільною і ви також цієї віри ніколи не залишайте. Це одне, що вам бажаю з Новим Роком!"

Мимоволі треба було застановитися над тими словами повними такої безмежної віри у справедливість Божу і мимохіть потрясло нас глибоке зворушення. Бо як же так — вони там можуть цю віру досі затримати, а ми тут ні? А може це єдине, що їх тримає там, у важких умовинах життя, а нам просто надто добре поводиться, щоб жити такими мріями?

Коли ми сповнені зворушення розказували про побажання цієї лемкині іншим, нам зараз дали приклад, що подібні побажання дістають й інші від своєї родини з України. Значить, і там у безмежно важких життьових обставинах і переслідуваннях — така віра все ще живе і процвітає!

Значить, ще не зле з нашим народом, як маємо таких людей і добре, що вони відважно висловлюють ці свої почування.

Може ми навчимося дечого від них, передусім навчимося, що ніколи, ніколи в найважчій навіть життьовій ситуації не можна тратити віри і не можна її легковажити.

Будьмо реалістами, але не песимістами, бо ця безнадійність, яка нас не раз огортає не впливає добре, ані на одиниці, ані на цілу спільноту.

А зокрема тепер з Новим Роком, не шукаймо лише у нашому житті темних сторінок і безвихідности, а черпаймо наш оптимізм і нашу віру у краще майбутнє від тих, які не залишили української землі та все ще відчувають її здорові соки.

Дай Боже, дорогі читачі, щоб тепер і ви і я чули такі побажання частіше і щоб вони глибоко проникали у наші серця!

О—КА

І. Кмета-Ічнянський

НАДІЇ РІЗДВЯНІ...

(Октава)

Ти карткою із України, друже,
таємний мій... ой, схвилював мене!
Надії Кия... Лева... встануть дужі.
Наш Вифлеєм — Різдво нас не мине...
Мов світла діва, край наш тихо тужить.
Вчуваю: жарти-сміх... І плин саней:

Кутя! Малята ми мчимось... Юнь-мрії.
,,Рождайся", воле! Крил її дай, надіє!

1985р. Філядельфія

Різдво в теперішній час — не таке, як було колись. Зайво малювати старі, віджилі картини із юних літ, знов і знов поринати у спогади, бо колишнє Різдво відай ніколи не прийде до нас у гості.

Сіра, щоденна проза, швидкість днів, облертих докраю з чуття і відштовхнення від душі всього, що гарне, добре і шляхетне, відштовхнення не добровільне, а зумовлене диктатом часу, відіймають від нас най шляхетніші почування серця, спокій мислі, і благодійний настрій, такий потрібний в святковий, різдвяний час.

Де ж сьогодні шукати хоч трохи якогось чуття, милосердя, жаління і співчуття серед пущі зобоятнілих душ.

Хіба у старих легендах, у богоугодних переказах, які мандрували колись з уст до уст, із століття в століття. Читалося їх тоді під час монаших трапез, під час голодних обідів, а час від часу легенди проривались із келій на Божий світ, вплітались в літературу, в казки, перекази, поеми, в пісні і думи.

Легенди своїм характером служать не раз і сучасним співцям літературної мови, вони бо своїм легендарним словом лікують душевні болі, гоять людські сумління, зранені шорсткістю днів.

Правда старі леґенди навантажені передавненим побутом, який від нас відійшов, та вправне перо літератора може їх усучаснити, зблизити до слухача, а то й створити щось зовсім нове, поставити суть леґенди в центр різдвяного свята.

Послухайте леґенду про бабусю, що стала пташкою.

Іванна Савицька

ЩО ТО ЗА ПРЕДИВО...

Дуже, дуже давно, в глибокому, сосновому лісі жила стара бабуся. Хатка її безприютна, похилена, мов порохняний грибок, хиталася на всі боки. Старенька жінка навіть у день зачиняла на засув двері, боялася лиха.

Одного ранку, коли бабуся качала маленькі калачики, (солодкі прикраси на ялинку), хтось тихенько постукав до кухонних дверей.

— Хто там, і чого хоче? — спитала старенька жінка.

— Це я, мати з дитинкою, ми заблукали в лісі, пустіть у хату погрітися.

Але бабусі і в гадці не було журитися чужими людьми, і вона відказала сердито:

— Ідіть, не турбуйте старої, у мене повно роботи, Різдво надходить, треба пекти калачі.

Бабуся гримнула ціпком і прогнала голодних.

Біля полудня, саме тоді, коли пахощі печива розвівалися на всенький простір, хтось вдруге постукав до дерев'яних дверей. Бабуся не обзивалася навіть. Але пізно — пізненько коли хтось втретє загримав об бабусині двері, вона хвилиночку підождала, а далі, відхилила фіранку і побачила жінку з дитинкою, із старим дідусем і з віслячком біля них. Усі вони вже ховалися в гущі соснового лісу.

Щось тепле, м'яке і сердешне обізвалося у бабусинім серці, защеміло безмежним болем і вона стала просити:

— Верніться, верніться бідні! В хаті є молоко і свіжі, ще теплі калачики і солодкі горішки.

У лісі стихло, і слід пропав за голодними.

Тоді бабуся, проливаючи гіркі сльози забажала перемінитися у пташку і наздогнати бідних. Її бажання здійснилося. Вона прокинулась пташкою-дятлем. І стукає дзьобом об дерево аж по нинішний день так само, як стукала Марія з Божим Дитутком об її зачинені двері...

Легенда про чаролійну арфу

Давним-давно жив, у великій біді сліпий музика. Мала золота арфа добавляла співові сліпця таку незбагненну красу, що слава про їхнє мистецтво продісталася швидко на королівський двір. Тоді король забажав і собі послухати незвичайного голосу і арфяного звуку. Він післав післанців до вбогої хати музики, але, — о диво! Сліпий співак не зрадів королівським запрошенням.

Надходить Різдво, у мене ж жінка і дитинка і худібка у стайні, як же їм бути без мене в той торжественний час.

Порадившись із дружиною, сліпець подався на королівський двір, відспівав кілька пісень і вже другого дня готовився в поворотну дорогу.

Маленька золота арфа і срібний голос співця зачарували весь двір. Такого вони ще не чули.

— Дам тобі білого коня чистої арабської крови, коли залишився у нас на Різдво і будеш для гостей співати.

Співець відмовився, у нього ж була і жінка, і дитинка і худібка у стайні.

Розгніваний король добавив до коня ще й шкіряне сідло, шовкову князівську одежу і титул королівського графа.

— Ні, не приймаю дарунків, сказав сліпець. Різдво в родинному колі — найцінніший дарунок.

Розлючений король велів відпустити сліпця серед ночі, без допомоги.

Була люта зима. Звізди погасли, померкли, настала кромішня темінь, і тільки придорожні ялиці, обсипані діямантами снігу давали слабеньке світло.

Тихо-тихенько обізвалися струни арфи, а відблиск золота отого чарівного струменту встелив доріжку, якою ішов сліпець.

Мов з-під землі з'явився малий хлопчина, вхопив сліпця за рукав і провадив його додому.

— Що в тебе на голівці, — питає дитини сліпець. Золотий, променистий обручик, чи кружечок якийсь, а може шапочка в тебе?

— О, ні, — не шапочка, мені в голівку не зимно, тут — же довкола цвітуть гарячі троянди, блимають світлячки, стеляться вогненні зорі, вони огріватимуть нашу з тобою, дорогу.

Так удвоєчко прийшли аж під хату музики. Дружина й синок привітали щасливого батька, а зоряний хлопчина не хотів зупинятися довше.

У Нього ж були своя Мати, свій Дідусь, своя худібка у стайні.

Хлоп'ятко помандрувало далі, лишаючи на снігу сліди божественних ніг і сяйво святої авреолі.

Марта Р.

,,БЕРИ ЖИТТЯ ТАКИМ, ЯКИМ ВОНО Є

(У Свят-Вечір)

Був морозний зимовий день, політав легкий сніжок і білиною вкривав дороги, дерева, горби. Шосе мчав автобус, навантажений людьми, повний притишених розмов про різдвяні подарунки і ,,Крісмес парті".

На пагорбку показались величаві будівлі, автобус скрутив вправо і за хвилину пристанув на аеродромі.

Останньою вийшла молода жінка з невеличкою валізкою. Їй в обличчя вдарили численні світла у вестибюлі. Довкола бігали люди і товпились біля кас. Їм було спішно потрапити на Свят-Вечір на Різдво до рідні.

Примкнула очі і завагалася: ,,А до кого їде вона?"

За кілька хвилин вже стояла в черзі за квитком.

Літак здіймився з місця, закрутив уліво, а там — вправо, і з розгоном в'їхав на біжню, з якої піднісся просто вгору.

Біля маленького віконця сиділа вона, така маленька порошина в цих небесних просторах... Якось дивно колибалась і зникала під нею мати-земля, уся перетканa чудовими намистами різнокольорових світел. І тільки місяць та зорі були тими останніми свідками, що лучили її ще з минулим, яке залишала за собою.

* * *

І думки пішли коловоротом. Бачила себе маленькою русявою дівчинкою; в руках тримала ляльку, поважно стояла біля ялинки задумалась над тим, як то янголи через оте мале вікно вносять таку велику ялинку, що сягала повали.

А по Святій-Вечері бігали по кімнаті з бенгальськими вогнями, що сипали іскрами — і заливалась сміхом. І було дуже гарно, дуже незвично... і дуже радісно.

Це була казка Різдвяної Ночі.

* * *

І ще пам'ятає інший Свят-Вечір. Це було тоді, коли дізналась, що ялинки не приносять янголи, а звичайну смерічку прибирають цукерками і блискітками брати і сестри. Тоді було сумно, дуже сумно. Переплакала цілий вечір і нічого не допомогли ні слова розради матері, ні дарунки, ні розважання старшої сестри, які не могли зрозуміти, чому дитина плаче.

А це вмирала в неї дитяча казка Різдвяної Ночі. З того часу Свят-Вечір став тільки родинним святом. Того дня родина з'їжджалась до дому батьків. Було людно і гамірно.

А коли ввечері збирались всі в їдальні до Святої Вечері було молитовно і родинно-торжественно. На столі горіли тільки свічки, батько проводив молитву, потім обділялись просфорою і сідали за великий довгий стіл.

А після вечері — колядування біля ялинки і роздача святкових подарунків. Так веліла українська традиція, так велів звичай.

* * *

Одного року на Свят Вечір не стало батька. Тільки його крісло з високим опертям стояло порожнє на давньому місці і не ткнуте накриття на столі перед кріслом.

Тоді мати починала молитвою Святу Вечерю, а коли підійшла з просфорою до дітей, всі розплакались.

Мовчки пройшла вечеря. Не було ні ялинки, ні колядування, ні подарунків.

* * *

І проходили роки. Була вже студенткою.

Тепер Свят-Вечір складавсь для неї з двох частин: у першій, як раніше, вся родина засідала з матір'ю до Святої Вечері, в другій — вона йшла з колядкою з іншими студентами на ,,Рідну Школу". Збирались біля 8-ої год. вечора.

Пригадує, як професор з непокірливим ясним волоссям диригував студентським хором, як її товаришка своїм високим сопрано співала сольо в колядці ,,Бог природу", як синьоокий поет, ставши на придорожньому підмурівку, деклямував при місячному сяйві:

,,...У твоїх руках дівчино,
Келех вічного вина...."

Було сніжнобіло, зоряно, а хористки споглядали одна на одну, бо не знали, до котрої з них ці слова віносяться... І зароджувалась в них нова казка Різдвяної Ночі, казка розбурханої молодечої уяви, замріяної подихом першої любови...

* * *

А потім був Львів. Засідали родинно, як раніше, з матір'ю до Святої Вечері. В куті ялинка, світились електричні лямпи і тільки дві свічки на столі зі своїм никлим полум'ям стояли як свідки давнього Свят-Вечора дитячих і юнацьких років.

* * *

Шаліла Друга світова війна, Пропали брати, сестри і ще хтось... А вона з матір'ю найшлась далеко від рідного краю.

І сказала їй мама:

— Попросім на Свят-Вечір деяких наших знайомих. Вони самітні, розгубили своїх близьких у війні як і ми. Створім у цей день одну родину. Так велить український звичай.

І зійшлись друзі. І знову було молитовно і родинно тепло. Так було рік, два, чи більше... Але сталось, що й мати відійшла назавжди. А друзі розійшлись своїми стежками, кажучи: ,,Бери життя таким, яким воно є". І вона теж знайшла... свою дорогу.

* * *

(Закінчення на стор. 7)

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці

Всім Мистцям-Українцям, Любителям мистецтва і всьому нашому Громадянству

з нагоди РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО

бажаємо

ЗДОРОВ'Я, ВЕСЕЛИХ СВЯТ

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Управа

Христос Рождається!

Дирекція Українського Народного Дому в Ню Йорку

— бажає —

усім Удиловцям, Установам і Організаціям, які мають в УНДомі свої постійні домівки, всім, що користають із заль УНДому та всім ВШ. Гостям нашого Ресторану та Клюбу „ЛИСА МИКИТИ" і всій Українській Громаді Ню Йорку

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

140-142 Second Ave. — NEW YORK, N. Y — GR 3-5289

Щирі побажання Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

пересилає

усім своїм Членам, Симпатикам, Прихильникам, Спортовим Централям СУАСТ і УСЦАК, Братнім Спортовим Товариствам та всьому Українському Громадянству —

Управа Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

З нагоди Різдва Христового і Нового Року

Управа Українського Бібліотечного Товариства і Української Бібліотеки й Архіву в Торонто

бажає Вельмишановним Членам, Добродіям і Приятелям

Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

Рівночасно Управа сердечно дякує Вельмишановним Добродіям за піддержку, Бібліотеки фінансовими пожертвами, дарунками книжок, журналів, часописів та архівного матеріялу.

TORONTO UKRAINIAN LIBRARY ASSOCIATION
P.O. Box 381 Station A, Willowdale, Ont., M2N 5S9, Canada

З Різдвом Христовим і Новим Роком

Управа Видавничого Комітету Історії України в Торонто

бажає Вельмишановним Жертводавцям, Членам Редакційної Колегії і Приятелям

Веселих Свят та Щастя, Здоров'я і Многих Літ!

PUBLISHING COMMITTEE OF THE HISTORY OF UKRAINE
P.O. Box 381 Station A, Willowdale, Ont., M2N 5S9, Canada

Український Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку

щиро вітає

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

всіх Членів Клюбу, Учасників та Гостей п'ятницевих вечорів і Прихильників.

УПРАВА

ШКОЛА КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА в НЮ ЙОРКУ

вітає

з Різдвом Христовим і Новим Роком

Ієрархів Українських Церков, Громадські і Молодечі організації, Капелю Бандуристів ім. Т. Шевченка в Дітройті та усіх бандуристів у вільному світі розсіяних і на Рідних Землях!

При тій нагоді щиро дякуємо усім Жертводавцям за матеріяльну підтримку!

Христос Рождається!

УКРАЇНСЬКА ШКІЛЬНА РАДА

вітає

з Різдвом Христовим та Новим 1987-им Роком

Ієрархів та духовенство Українських Церков, наші шкільні, молодечі та громадські організації та ввесь Український Народ на Рідних Землях та на поселенні!

Христос Рождається!

Всіх ВШ. співробітників, передплатників, кольпортерів, жертводавців, читачів і прихильників з родинами та всю Українську Громаду

з радісним празником

Рождества Господнього та з Новим Роком —

щиро вітають та всього найкращого ВСІМ бажають

Редакція й Адміністрація Видавничої Спілки „ЛІТОПИС УПА"

При цьому інформуємо, що томи чч. 14 (Перемищини книга 2-га) і 12 (Тернопільщина книга 2-га) є в наборі і появляться на початку 1987 року. Ціна кожного тому $15.00.

LITOPYS U.P.A.
P.O. Box 97, Station "C"
Toronto, Ont., M6J 3M7, Canada

У рокове Свято Христового Різдва та з Новим Роком 1987-им

вітаємо Блаженнішого Патріярха Мирослава Івана і Священний Синод Владик Української Католицької Церкви з її вірними, духовенством та чернецтвом в Україні і в розсіянні сущими, зокрема членів церковних братств і сестрицтв — радісним і святим привітом

Христос Рождається!

Президія Союзу Українських Католицьких Церковних Братств і Сестрицтв в Америці

Василь Маркусь — голова
Ліна Басюк — секретар

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА РАДА ІСНО

Зі Святами Рождества Христового та Нового Року

бажає

всього найкращого Українському Народові на Батьківщині та у всіх країнах поселення, Ієрархам Українських Церков, Пасторам Української Євангелицької та Баптистської Церков, Голові ПУН і Проводові Українських Націоналістів, Президії й Секретаріятові СКВУ, Крайовим складовим Організаціям ІСНО та всьому Членству!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Д-р ВОЛОДИМИР МИХАЙЛІВ — секретар
ПАВЛО ДОРОЖИНСЬКИЙ — голова

З РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

найкращі побажання усім Ієрархам і Духовенству Українських Церков, Начальному Пластунові, Головній Пластовій Раді і Булаві, Крайовій Пластовій Раді і Старшині, Членам Пластприяту, Дирекції Пластової Фундації, Батькам Пластової Молоді, всім Пластунам і Пластункам та всьому Українському Громадянству

складає

Станична Пластова Старшина
Управа Гуртка Пластприяту
Осередок Праці УПСеніорів
і Старшого Пластунства
в Ню Йорку

Блаженнішому Патріярхові Мирославові Іванові Кардиналові Любачівському, відданим ідеї патріярхату Владикам, Монашим Чинам і Священикам, Фундаторам, Жертводавцям Патріяршого Фонду, Членам і Працівникам Товариства св. Софія та всьому Українському Народові на Батьківщині в розсіянні

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!

бажають

ЗА ТОВАРИСТВО СВ. СОФІЯ у ЗСА
і
КОМІСІЮ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

Д-р Романа Навроцька
Інж. Юліян Головчак
Д-р Роман Осінчук
Проф. Леонід Рудницький

Наукове Товариство ім. Шевченка

вітає

з РІЗДВОМ

Український Народний Союз, його Головний Уряд і Членів та „Свободу" й „Український Тижневик", їх Редакції й Читачів і бажає їм

Веселих Свят і Доброго Нового 1987 Року!

В тому році НТШ в Америці відмічуватиме своє 40-ліття сповнене великим і успішним трудом для української вільної науки й народу. Прохаємо Вашого признання і щедрої допомоги для дальшої праці й на нові досягнення.

Христос Раждається!

Христос Родився! *Славіте Його!*

З нагоди Різдва Христового й Нового Року

Управа Товариства Українських Інженерів Америки Відділ Ню Йорк

щиро вітає Вельмишановних Колеґ з їх Родинами й бажає їм Веселих Свят і кріпкого здоров'я, щастя у Новому Році.

Пластова Фундація в Ню Йорку

з нагоди

РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ

бажає

своїм Членам, Українській Громаді, а зокрема Пластовим Проводам, Управі Пластприяту, всім Фундаторам, Добродіям та Жертводавцям

Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

З Різдвом Христовим і Новим Роком

Секретаріят Світового Конґресу Вільних Українців і його Президія

вітають

Український Нарід на Рідних Землях і у вільному світі, Ієрархів, Духовенство й Пасторат Українських Церков, Незломних Борців-Патріотів в Україні, Проводи Міжкрайових Надбудов, Крайових Центральних Репрезентацій, Крайових Організацій і їхнє членство і бажають

Радісних Свят Христового Різдва та Щасливого і Успішного Нового Року!

Окремо вітаємо усіх наших щедрих Жертводавців і просимо цілу Українську Громаду пам'ятати про потреби СКВУ.

Христос Раждається!

Президія Секретаріяту СКВУ

Центральна Управа Організації Державного Відродження України в США

щиро й сердечно вітає

з Різдвом Христовим та Новим Роком

Ієрархів, Духовенство й Пасторат всіх Українських Церков; Голову й Членів Проводу Українських Націоналістів; Голову й Президію ІСНО; Голову, Президію і Секретаріят СКВУ; Проводи й Членство Ідеологічно Споріднених Націоналістичних Організацій у всьому світі, зокрема Управи Відділів і Делеґатур і всіх Членів ОДВУ і БО; Голов і Членство всіх українських самостійницьких і соборницьких релігійних, наукових, культурно-освітніх, суспільно-громадських, жіночих, молодечих, харитативних, мистецьких і політичних організацій та установ і всіх українців на Рідних Землях і в діяспорі традиційним привітом

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

За ЦУ ОДВУ:

Проф. д-р Петро Стерчо — *голова*
Мґр Михайло Середович — *ген. секретар*

Як Різдвяний час настане,
Чути радість, чути спів,
Хочемо всіх привітати,
Та не стане теплих слів.
Ми бажаєм Вам здоров'я,
Щастя, радости, добра,
І в святочну цю хвилину
Найбільш щасливого Різдва,
І Нового Року!
ХРИСТОС РОДИВСЯ!
СЛАВІМ ЙОГО!

РОМАН і ЛЕНА ІВАНИЦЬКІ
Фльорида

ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ і КЛІЄНТАМ
Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажає
Роман Ричок з родиною

ROMAN RYCHOK
Real Estate — Insurance
1339 Springfield Avenue, Irvington, N.J. 07111
373-6434 — 373-6453

Христос Народжується! *Славмо Його!*
УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ
ВСІХ СВЯТИХ
в НЮ ЙОРКУ, 206 Схід 11-та вулиця
Дорогих наших Парафіян, Прихожан і Приятелів
вітаємо сердечно
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ!
Парох: о. Протопресвітер ІВАН ТКАЧУК
Голова Параф. Уряду: М. СОСНИЦЬКИЙ
Секретарі: МАРІЯ БОДНАР
і ОКСАНА КРИПОВА

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Марія Саврас-Кушнір
РІДНІ і КЛІЄНТАМ БАЖАЄ
SONYA'S BEAUTY SALON
86 East 4th Street — NEW YORK, N. Y
673-4008

Шановним нашим
ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
— б а ж а ю т ь —
С. САВЧУК і Б. ГАЛАГАН
власники фірми
Brody Meat Prod., Inc.
96 Second Avenue — New York, N. Y. 10003
Tel. GR 5-5052

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
Щасливого Нового Року
— бажають —
ЯРОСЛАВ БЕРЕЗОВСЬКИЙ
— і —
ПЕТРО КУПЕР
власники фірми
B & B MEAT PRODUCTS
168 BEDFORD AVENUE BROOKLYN, N.Y.
Tel.: EV 8-2811

Усім Центральним Організаціям та їхнім Відділам членам ЗУАДК-у, усім Організаціям та усім Приватним Особам — добродіям ЗУАДК-у, усім Жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у, та усім нашим Братам і Сестрам в Україні і поза Україною сущим —
мирних і радісних Свят
Різдва Христового,
кріпкої віри у велике і неминуче Різдво Української Державности та щедрої наснаги у допомозі потребуючим Українським Братам і Сестрам
бажає
Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету

Христос Рождається!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Дорогим Гостям, Приятелям і Родині
бажає
д-р Роман і Зузанна Сапович
ВІЛЛЯ „ЛІДІЯ" — Морський Ресорт
LIDIA
APARTMENT and ROOMS
128 E. Crocus Rd., Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: (Area 609) 522-3348

З Різдвом Христовим
та
Новим Роком!
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
бажає
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ГОСТЯМ
„КАРПАТІЇ"
власниця
Климентина Шевчук з родиною
CARPATHIA HOUSE, Lexington, N.Y. 12452

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям Дорогим Гостям ресторану
бажає
ЕВСТАХІЙ РАВРИШ
ВЛАСНИК
Big Stas Restaurant
1020 S. Wood Avenue
Linden, N.J. 07036
(201) 862-6455

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят та Щасливого Нового Року
всім Членам, Жертводавцям, Науковим Співробітникам та всій Українській Громаді
бажає
ДИРЕКЦІЯ ФУНДАЦІЇ ІМ. О. ОЛЬЖИЧА
д-р Мирослав Чаповський, голова
Інж. Михайло Герець, скарбник
Інж. Роман Городиський, секретар

Дорогим Гостям, Друзям та Знайомим
бажають
Щиро Сердечне
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
Александер і Марія Шумило та син Антін з дружиною і дітьми
LEXINGTON HOTEL
Lexington, N.Y. Tel.: (518) 989-9797

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і З НОВИМ РОКОМ
Веселих і Щасливих Свят
пересилає
МИРОН М. БИЦ, *президент*
TOTAL SETTLEMENT SERVICES INC.
HOME INSPECTION
2 Valley Rd., Denville, N.J. 07834. Tel.: (201) 586-2009
281 Highway 79, Morganville, N.J. 07751. (201) 591-0916
Інспекція домів, землеміряння, винищування термітів і оцінка домів.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Шановним Гостям і Симпатикам
та Своякам, Друзям і Знайомим
бажають
ІВАН і ЮЛІЯ РОСЦІШЕВСЬКІ
ВЛАСНИКИ
BLUE & GOLD TAVERN
79 E. 7th Street Tel.: 473-8918
New York, N.Y. 10003 GR 5-2804

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Всім Членам, Їх Родинам та Прихильникам Українського Інституту Америки
бажає
ДИРЕКЦІЯ УІА

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
Родині, Знайомим та Дорогим Гостям
Українського Ресторану
LESHKO RESTAURANT
бажають власники
ІВАН і МАРІЯ ДРОБЕНКО і СИНИ
111 Ave. "A", New York City 473-9208

Христос Рождається!
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Українському Духовенству, Організаціям, ВШановним Клієнтам і Знайомим
щиро бажає
ЮРІЙ ВАСИЛЕНЮК з дружиною ЮЛІЄЮ і донею МАРУСЕЮ
власники
УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ
ASTORIA MEAT PRODUCTS INC.
35-09 Broadway Long Island City, N.Y. 11106
(між 35-36 вул.) Tel.: 726-5663

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Ірина, Ярослав, Ярослав мол. і Оксана КУРОВИЦЬКІ
Ню Йорк, Н. Й.

ЩЕРАЗ ДЛЯ ВСІХ ДАВНЕ АЛЕ ЩИРЕ ПОЖЕЛАННЯ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
Абисьте мали щастя з кожним сильним кроком
Щоб Ваші очі лиха не видали,
Ваші чисті мислі ластівками літали.
Вам господині, хай Бог нагородить,
Що гарно газдуєте у своїй господі.
Де поступить Ваша ніжка, хай там радість сходить.
Хай про Вас старе і мале лиш добре говорить.
Висьте були серцем добрі, усміхом ласкаві,
Першували між челяддю як над всіми пава
Аби руці, нозі і .. юва не боліла.
Жура є світі щоб пропала, личка не плісніли.
Бисьте мали душу горду, пишну як смерека,
Життя щоб Вам плило річков з меду і молока
Аби Вам зазулиці накували літо,
Кілько очків на облаці, кілько весное цвіта
Аби лани колисались з жита і пшениці,
Бисьте в гаразді панували на штири світлиці
Щоб блестіли у Вас гроші, білі вербениці.
Аби собі забагали лиш молока від птиці.
Бисьте в шовках походжали, в золотих підковах,
І щасливо довго жили і були здорові.
Веселих Свят, доброго здоров'я і много літ
щасливих і веселих, бажає Вам

М. СУРМАЧ з РОДИНОЮ

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

З Різдвом Христовим з Новим Роком та Святим Йорданом
Благословіння Божі
Здоров'ям Щастям Любовю Добром

Щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Шановним Відборцям, Покупцям, Знайомим
бажають **Дарія Ґенза з доньками Олею і Дáркою**
(DELTO EUROPA CORP.)
ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ
318 East 9th Street ■ New York, N.Y. 10003 ■ (212) 228-2266

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ***Веселих Свят та Щасливого Нового Року***
Родині, Покупцям, Знайомим
бажають
Юліян і Марія Бачинські
власники **EAST VILLAGE MEAT MARKET, INC.**
139 — 2nd Avenue
(Між 8 і 9 вул.)
NEW YORK CITY
Tel.: CA 8-5590

З Різдвом Христовим і Новим Роком!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
вітаємо
РОДИНУ — ПРИЯТЕЛІВ — ЗНАЙОМИХ
по обидвох боках Океану.
Ярослава, Зенон і Христя та мама Евстахія СНИЛИКИ

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажають
д-р Іван і Наталія Макаревич
3107 30th St., Astoria, N.Y. 11106. Tel.: 718-721-5113

Д-р РОМАН ГНАТІВ
дентист
бажає Рідні, Знайомим і своїм Пацієнтам
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
при 7 Washington Ave.
Manville, N. J. 08835
Тел.: (201) 722-5511

Веселих Свят Різдва Христового
і Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Ярослав, Оля і Михайло Ставничі
Ратерфорд, Н. Дж.

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового 1987 Року
щиро бажаю Друзям, прихильникам творчости
письменника
ЗОСИМА ДОНЧУКА
та звертаюся традиційним привітом
Христос Рождається!
Філядельфія, Па. **Лариса Дончук**

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Друзям
та Вельмишановним Пацієнтам
бажає
Д-р МАРТА ПОЛІТИЛО
з родиною
Ірвінгтон, Н. Дж.

З Різдвом Христовим і Новим Роком
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
щирі побажання
Веселих і Щасливих Свят
пересилають
Микола і Александра Крумшини
з родиною
Йонкерс, Н. Й.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні на Батьківщині, Приятелям та Знайомим
бажають
Д-р БОГДАН і МАРІЯ БАБІЙ

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні і Знайомим
бажає
д-р Олекса Лятишевський з Родиною

З Різдвом Христовим і Новим Роком
РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ
щиро вітають
СТЕФАНІЯ, ТЕОДОР, МИРОСЛАВА МИРОШНИЧЕНКИ
і
ГАЛИНА, ЛЮБОМИР КУЗЬМИ

З Різдвом Христовим і Новим Роком
та Святим Йорданом
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
всього найкращого бажають
д-р Орест, Ляриса і Орчик Мрищуки

Рідним і Знайомим пересилаємо
з нагоди
РІЗДВА ХРИСТОВОГО І НОВОГО РОКУ
найщиріші побажання Веселих Свят,
Щасливого Нового Року, здоров'я і всіх благ.
ЛЮБОВ М. і МИРОСЛАВ РОГОВСЬКІ
та ТОБІ і НЕСТОР РОГОВСЬКІ
зі сином ДАНИЛКОМ

Рідні, Друзям та Знайомим
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
пересилають
д-р Юрій, Віра, д-р Леся і д-р Марта Кушнірі

З Світлим Празником
Різдва Христового
засилаємо
РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
щирі побажання всього гарного і доброго
Катя і Богдан Ковшевичі

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
та
ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
— бажає —
д-р Юліян Гной з Родиною

Рідним, Приятелям та Знайомим
Веселих Різдвяних Свят
та Щасливого Нового Року
— бажає —
д-р Надія й інж. Ігор Кмети з Родиною

Рідні, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажають
д-р Володимир і Лідія Мартинці з Ріднею
...тер Н. Й.

****
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
бажають
Д-р БОРИС і ІРИНА ДИБКО-ФИЛИПЧАКИ
400 Passaic Ave., Passaic, N.J. 07055 (201) 778-0700

DR. and MRS. WALTER BARON
WISH EVERYONE A JOYOUS CHRISTMAS AND MANY BLESSINGS
FOR A HAPPY AND HEALTY NEW YEAR.
З нагоди Світлого Празника
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
усім нашим Рідним, Приятелям і Пацієнтам
бажаємо
Радісних і Ласкиповних Свят
та
Щасливого Нового Року!
Д-р і П-ні ВАЛТЕР БАРОН
AMERICAN-UKRAINIAN DENTIST
119 East 10th Street New York, N.Y.
By appointment. (212) 477-3016

З Різдвом Святим і Новим Роком
найщиріші побажання
Радісних та Щасливих Свят
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилають
д-р Любомир Ворох з родиною

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
Різдва Христового та Нового Року
Рідним, Приятелям і Друзям
— пересилає —
д-р Василь Кіналь з Родиною

Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
бажає
д-р Володимир Бунецький з родиною
Venice, Florida

Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
— бажають —
д-р дентист М. Крижановський з Родиною — Кергонксон

Д-р МАРІЯ ЯРОСЛАВСЬКА
вітає
своїх Пацієнтів, Друзів і Знайомих
З Різдвом Христовим і Новим Роком!
N.Y. City Long Island
(212) 662-5181 (516) 281-3261

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
З Різдвом Христовим
і Новим Роком
найщиріші побажання
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ та ПАЦІЄНТАМ
пересилають
д-р Андрій і Наталя Качали
з дітьми
Стефаном, Таїсою і Александрою

Радісних Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
щиро бажають
д-р Богдан і Валентина Новаківські
з дітьми **Лісою і Теодором**
7500 Tonnelly Avnue / N. Bergen, N.J. / (201) 869-7009
1925 Kennedy Blvd / Jersey City, N.J. / (201) 434-3689

РАДІСНИХ СВЯТ
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
Рідним, Приятелям, Пацієнтам і Знайомим
щиро бажають
Д-р ЛЮБОМИР, ОКСАНА і РОКСОЛЯНА КУЗЬМАКИ

З НАГОДИ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО,
НОВОГО РОКУ та ЙОРДАНУ
бажаємо Родині, друзям, Побратимам по Зброї
та Знайомим
ВЕСЕЛИХ, ЗДОРОВИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ!
Наталка і полк. Петро Войновський

Христос Рождається!
Рідні, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
бажають
д-р Роман, Лідія і Юліяна Осінчуки

Веселих Різдвяних Свят
та Щасливого Нового Року!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ
бажають
д-р Ольга і д-р Евгеній Оленко
з дочкою **Маріяною**
Ню Йорк, Н. Й. Форест Гіллс, Н. Й.

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ
Свят Різдва Христового
і
Нового Року
Родині, Приятелям і Знайомим
пересилає
д-р Мирослав Бих з Родиною

З Різдвом Христовим найщиріші побажання
Веселих Свят
та Щасливого Нового Року
РІДНІ і ЗНАЙОМИМ
пересилають
д-р Остап і Зеня Баран з Родиною
Ню Йорк, Н.Й.

ЯРОСЛАВ і МАРІЯ ВИЖНИЦЬКІ
з дітьми
ЮРІЄМ і ЛЮБОЮ
бажають
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового,
зокрема: здоров'я і погоди духа
у 1987-му році!
Гантер, Н. Й.

З нагоди
Різдва Христового і Нового Року
Рідним, Знайомим і Приятелям
ЩАСЛИВИХ і РАДІСНИХ СВЯТ
бажають
Ігор, Наталка, Андрій, Меляся
і Маркіян Соневицькі
і Ольга Соневицька

Вітаємо
з Різдвом Христовим
і бажаємо
Щасливого Нового Року!
Андрій, Стефанія, Дзвінка, Андрійко, Данилко, Ярко ДОБРЯНСЬКІ

ШВАЙЦАРСЬКІ РЕЧНИКИ заявили, що вони на початку 1987 року розпічнуть справу в суді з метою закрити банкове конто контрольоване підполковником американської армії і колишнім членом Ради безпеки Олівером Нортом й іншими особами замішаними в контроверсійну справу продажу зброї, запасних частин і амуніції для Ірану та перекинення частини фондів, отриманих за зброю, на конто антикомуністичних повстанців „контрас" в Нікараґуа.

Собор УАПЦ в Чикаґо вшанував борців за Церкву й Україну

Ювілейний Собор у 65-ту річницю відродження Української Автокефальної Православної Церкви на Україні відбувся 18-19 жовтня 1986 року при всеамериканській катедрі Покрови Пресвятої Богородиці в Чикаго, Ілл., з участю Владики Ізяслава, єпископа Чигиринського, духівництва, делегатів від парафій, членів Української Православної Церковної Ради й контрольної комісії та запрошених церковно-громадських діячів.

Після Молебня й відкриття, що його виконав Єпископ Ізяслав, даючи своє благословення на працю Собору, обрано ділову президію : прот. Олександер Биковець і брат Григорій Шкребець — голови, брат Іван Олексіїв — заступник, Олександер Боровський і Олекса Левченко — секретарі, а Почесна президія складалася з Єпископа Ізяслава, митр. прот. Тимофія Фіня, прот. Григорія Крамаренка й отамана Івана Лютого-Лютенка.

Вступне слово й звітну доповідь про стан Церкви й діяльність керівного органу за останній рік виголосив голова УПЦР і настоятель катедри прот. Г. Крамаренко. Про працю видавництва „Православний українець" і про видавничі пляни надалі, до тисячоліття прийняття християнства Руссю-Україною доповідав прот. Ол. Биковець. Фінансовий стан Церкви з'ясувала Соборові сестра Анна Александрова, скарбник УПЦР. Писаний звіт контрольної комісії подав до президії брат Мирослав Хрін. На підставі реєстрації, що її провів брат Олекса Левченко, мандатна комісія (голова Валентина Вишневська) встановила число присутніх повноправних членів і переданих голосів з далеких віддалів, зокрема з Австралії, на 51 особу та 6 зареєстрованих гостей.

Важливе питання поповнення єпископату й священства реферував Соборові Владика Ізяслав, висунувши кандидатуру прот. Ол. Биковця на єпископа. Після обговорення кандидатури і слова кандидата на пропозицію інж. Петра Байбака його обрано через аклямацію. Щодо кандидатур на священиків, то деякі кандидати подають надії на прийняття сану після відповідної підготови.

Про наладнання або відновлення зв'язків і співпраці з іншими церквами доповідав прот. Ол. Биковець, пропонуючи Соборові наладнати зв'язки з УПЦ в Канаді й БАПЦ в ЗСА й Канаді та відновити співпрацю з УПЦ в Америці, з Грецькою Автокефальною Православною Церквою в Австралії і з Вільною Американсько-канадською Епархією Сербської Православної Церкви. Цю пропозицію Собор прийняв одноголосно.

Прийнявши запропонований Передсоборною комісією плян і характер відзначення Тисячоліття Українського Православ'я урочистими соборними відправами й спеціяльними виданнями, Собор приступив до питання вшанування борців за волю і державність України у зв'язку з Роком Українського Воїна, що його проголосив СКВУ. Вислухавши історичну довідку сестри Марії Левченко про ролю і значення оборонців Церкви й батьківщини — українських воїнів, Собор ухвалив вшанувати урочистим Молебнем живих воїнів і старшин усіх військових самостійницьких формацій — регулярних і повстанських — в неділю, 2-го листопада 1986 року, а всіх поляглих у боротьбі і спочилих — урочистою панахидою в неділю, 23-го листопада, у зв'язку з Роком Українського Воїна і з 65-ою річницею Другого Зимового Походу, під захистом якого в Києві мав змогу спокійно відбутися 65 років тому Перший всеукраїнський церковний Собор, що відродив Українську Автокефальну Православну Церкву на чолі з великим Митрополитом Василем Липківським. На цих відправах усіх пов'язаних з УАПЦ своєю працею вояків і старшин поминали поіменно за виробленим Малою Радою списком. Найперше Собор вшанував присутнього в почесній президії хороброго українського воїна — Холодноярського отамана Івана Ґонту — Лютого-Лютенка.

Виголосивши змістовну промову, секретар УПЦР сестра Марія Яцечко провела збірку на потреби Церкви, яка принесла понад 2,000 долярів. Найщедрішими жертводавцями були сестра Катерина Заховайко й отаман І. Лютий-Лютенко.

Після урочистих відправ соборної всенічної і архиєрейської Літургії при співі катедрального хору під диригентурою Івана Осійчука, сина бл. п. митрополита Григорія, Собор продовжувався під час храмового бенкету. Ювілейну доповідь „Дві річниці УАПЦ — 1921 і 1936" виголосив протопресвітер Ол. Биковець, стверджуючи, що, не зважаючи на знищення УАПЦ на Україні безбожним режимом в 1936 році та на поборювання її незрячими братами на еміграції, Українська Автокефальна Православна Церква 1921 року святкує перемогу й торжество її ідеалів у всіх сучасних юрисдикціях Української Православної Церкви на поселеннях, а ідеал української богослужбової мови недавно за її прикладом прийняла й Українська Католицька Церква та навіть Екзархія московської Церкви на Україні. Українські православні юрисдикції наближаються до дійсного єднання, яким є „єднання душ", як навчав Священомученик Василій, митрополит Київський і всієї України.

Голова Собору брат Григорій Шкребець прочитав усі надіслані президії Собору привітання, а під час читання листа о. Сергія й паніматки Людмили Онішко з Австралії всі присутні вшанували замучених борців за УАПЦ й Україну співом „Вічна пам'ять". Палке привітання виголосив заступник голови Собору брат Іван Олексіїв, а змістовну промову з закликом дати відсіч усім наклепникам на українську націю виголосив інж. Зіновій Туркало.

Тортом від сестрицтва катедри Св. Покрови і багатократним могутнім співом „Довгі літа" вшановано Єпископа Ізяслава в його 80-річчя. Після кінцевого слова єпископа з подякою сестрицтву, Парафіяльній раді і всім учасникам та закликом до ще активнішої праці для добра Церкви й України закінчився ювілейний Собор УАПЦ.

Н. Н.

Святкуючи...

Закінчення зі стор. 2.

и відродження нас у народі нашому, — містику щедрої, особливої любови.

Тому — сьогодні святкуючи Різдво, згадаймо наші давні Різдвяні Свята, наші Свят-Вечори, наше різдвяне минуле, віджиймо в ньому і вірмо в майбутнє.

* * *

Перша зірка...Голоси чиїсь із-поза вікон, а потім — прадавня українська колядка: „Бог Предвічний народився..."

Святкуємо: стелиться спокій, а в ньому, ніби перші віщі кроки непорочного снігу, дзвенять слова: „Христос Рождається!"

У сафірових же висотах, де лиш витає Сам Всевишній, тріюмфально горить зоря: обличчя в неї — радісне і світле, сповнене крицевої надії. Вона ж бо

і для тих, що їх поміж нами вже давно немає...

і для тих, що святкують у сирітській самотині...

та й для тих, що так далеко і так близько нас, бо в Україні — рідніші рідних... Горить вона, сіє великою і ...єдиною надією для них отам і для нас усіх.

„Бери життя..."

Закінчення зі стор. 2

Поглянула крізь вікно. Земля знову встелялась мереживом чудових різнокольорових світел, які щоразто побільшувались.

Стюардеса перевірювала чи всі подорожні мають пояси. Приземлювались.

Поглянула на годинник. Доходила 6-та год. вечора. Колись в тому часі вони засідали родинно до Святої Вечері.

І де... де всі вони? Щось стискає її в горлі, вона затискає руки... Очі стають вологими...

Та це тільки сьогодні. Бо завтра, завтра буде в неї вже інший день: завтра Різдво. Піде до церкви і може відвідає знайомих, які колись щиро її просили, щоб до них заглянула. Буде зрівноважена, привітна і... усміхнена...

Сходила з літака. Бачила, як люди радісно вітались з рідними, деякі навіть зі сльозами в очах. Байдуже пройшла повз них і наблизилась до інформації поспитати про найближчий готель.

КАРДИНАЛ ДЖАН О'КОННОР, архиєпископ нюйоркської архидієцезії, який, відвідуючи деякі країни на Близькому Сході відбув довшу розмову з королем Йорданії Гуссейном і відвідав табори палестинців, побоюється, що зростаюча напруга між арабами й Ізраїлем може довести до нової конфронтації між ними, а може навіть більшої війни, якщо Сирія вмішається до конфлікту. Як відомо, Сирія розпоряджає найбільшим арсеналом совєтської модерної зброї на Близькому Сході і великим числом війська. Кардинал, який крім короля Гуссейна зустрічався і розмовляв з прем'єр-міністром і міністром закордонних справ, ще раз повторив ранішу свою думу, що палестинці мають право на самовизначення, самостійну державу, але також Ізраїль має право поліпшувати укріплення своїх кордонів. Поїздка кардинала Дж. О'Коннора на Близький Схід викликала контроверсії в Єрусалимі і Ватикані, а його погляди цитує широко світова преса.

ІРАНСЬКІ ЕКЗИЛЬНІ групи в Нікозії заявили, що в їхній країні розпочався революційний процес проти аятолли Хомейні і його прихильників. Головною метою революціонерів є змінити теперішній режим і встановити більш демократичну систему, яка уможливила б Іранові співпрацю з іншими демократичними країнами. Речники згаданих груп заявили кореспондентам, що в Теграні відбувся також бунт вояків проти їхніх зверхників. Вояки захопили і знищили бюро головного командира своєї частини, підпалили бараки, висадили в повітря магазин зі зброєю й амуніцією. Людина, наочний свідок, дім якої знаходиться кільканадцять миль від військових бараків заявив, що експльозія потрясла його хатою і в довколишніх місцевостях Теграну люди думали спочатку про землетрус, а потім про можливість бомблення Теграну іракськими воєнними літаками.

У ПОЛІТИЧНИХ КОЛАХ думають, що відносини між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом дуже погіршаться в 1987 році, хоч офіційні речники Адміністрації президента Роналда Реґена такого погіршення не передбачають і намагаються заспокоїти американський нарід заявами, що 1986 рік був найкращим у відносинах між двома країнами. Совєтський представник, офіційний речник міністерства закордонних справ СССР Ґеннадій Ґерасімов однак так не думає. Він, виступивши на пресовій конференції, з участю закордонних кореспондентів, засудив поступування ЗСА, відмову Уряду Р. Реґена пристати до совєтського мораторіюму про припинення випробування атомової зброї, атомові вибухи в Неваді, розміщення ракет типу МХ і загальну настанову Адміністрації ЗСА до „мирних ініціятив" СССР. У результаті цього виступу Ґерасімова Москва таки того самого дня відмовила президентові ЗСА передати його новорічну промову на совєтській телевізії, що ще більше поглибило непорозуміння між Москвою і Вашінґтоном.

ПОЛЬСЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ режим, намагаючись зліквідувати нелеґальні, тобто приватні видавництва, наказав поліції і працівникам державної служби безпеки розшукати власників таких видавництв і зголосити їхні імена до прокуратури, щоб можна було розпочати проти них судову справу. Крім того поліція на вулицях ліквідувала недержавну пресу, журнали, книжки та інші друковані речі і тим самим шкодила незалежним видавцям. Очевидно, незалежні видавці не сидітимуть із заложеними руками. Вони створили підпільну групу протидії і на місце зліквідованої літератури вони кидають на ринок в десять разів більший наклад і розповсюджують його з допомогою прихильників підпільної „Солідарности" та інших недержавних працівників. На цій нелеґальній" роботі поліція переловила 21-річну студентку на ім'я Катеріна Ярузельска, яка є дочкою кузена теперішнього лідера Польщі Войцеха Ярузельского.

В СЬОМУ РІЧНИЦЮ окупації Афганістану совєтськими військами, в Ню Йорку біля будинку совєтської місії при Організації Об'єднаних Націй відбулася масова демонстрація протесту. Демонстрацію організували афганська громада в ЗСА і Кавказький визвольний центр. В ній взяли участь також представники інших національностей.

КРІСТІН ВІЛСОН з Каліфорнійського технологічного інституту відкрила нову комету. Цієї весни комету можна буде бачити неозброєним оком у південній півкулі. В цей час вона буде знаходитися в 90 мільйонах кілометрів від Землі. К. Вілсон побачила нову комету вперше, коли небесне тіло знаходилося на віддалі 512 мільйонів кілометрів від Сонця. Згідно з підрахунками астрономів, комета наблизиться на 160 мільйонів кілометрів до Сонця 20-го — 21-го квітня, після чого вернеться в більш віддалені частини Соняшної системи.

НА ОБКЛАДИНЦІ НОВОРІЧНОГО числа журналу „Тайм" за традицією появляється портрет „людини року". На цей раз журнал назвав „жінкою року" президента Філіппін Коразон Акіно, віддавши їй перевагу перед іншими кандидатами, серед яких були совєтський лідер Міхаїл Ґорбачов, колишній член американської Ради Крайової Безпеки підполковник Олівер Норт, лідер Африканського крайового конґресу Нельсон Манделя, його жінка Вінні Манделя. К. Акіно стала третьою жінкою яку відзначив тижневик „Тайм". Досі такої чести удостоїлася королева Великобританії Єлисавета II і Волліс Сімпсон, жінка, заради якої англійський король Едвард VIII відрікся від престолу.

„Встань, подивися..."

(Закінчення зі стор. 1)

„заслуги" блюзнірську назву „Боголюбського" від своїх співгромадян. Північні сусіди не дали Києву жодної допомоги перед лицем татаро-монгольської навали. Вони спокійно дивились, як кривавилась і перетворювалась в руїни колиска цивілізації на Русі, самі ж використовували нагоду, щоб вбитися в силу для пізнішої агресії проти навколишніх, а потім і проти дальших і зовсім далеких народів.

Після Переяславського договору Москва не тільки поневолила і пограбувала Україну: вона вкрала в неї її славну історію, її визначних людей, її духовні багатства. Поставивши себе на службу царській владі, московська Православна Церква слухняно виконувала всі її накази навіть тоді, коли вони радикально розходилися зі засадами християнської науки і традиції. У 1921 році російські єпископи відмовились висвятити перших єпископів для відродженої Української Автокефальної Православної Церкви, чим вони могли б бодай частково віддячитись матірній Київській Церкві за всі блага, які дістали від неї їхні далекі попередники, і бодай частково компенсуючи кривди, заподіяні їй протягом століть. У 1942 році московська патріярхія засудила архиєпископа Полікарпа за те, що він відмовився підпорядкуватися їй під час першої большевицької окупації Західньої України, а після звільнення українських земель від большевиків очолив відроджену на них Українську Автокефальну Православну Церкву. Вірнопіддана безбожній комуністичній владі московська Церква служить тепер її інтересам, підтримуючи її в облудній пропагандивній кампанії у світі, а в себе вдома працюючи паралельно з владою у здійсненні її денаціоналізаційної політики в неросійських республіках.

Ми відкидаємо претенсії Москви та її Церкви до Великого Тисячоліття. Ми відкидаємо її претенсії до нашої історії, до наших церковних, релігійних, культурних і наукових надбань. Ми засуджуємо ганебну ролю Російської Православної Церкви в служінні колись царям, а тепер — комуністичним вождям. Ми засуджуємо її довготривале поневолення Української Православної Церкви в усі періоди історії, а особливо наругу над мільйонами православних українців у наші дні.

Москва, звичайно, облудно святкуватиме 1000-ліття Хрищення Руси як своє свято. Вона далі ширитиме неправду про своє історичне минуле. Вона далі триматиме в рабській залежності підпорядкованих їй православних українців. Але ми віримо в остаточну перемогу Божої справедливости. Прийде час, коли розпадуться кайдани неволі і, як це вже не раз було в минулому, Українська Автокефальна Православна Церква знову воскресне до нового життя, щоб далі виконувати велику місію, одержану від святого Андрія Первозванного. І тоді, тяжкими випробуваннями долі очищена і загартована, вона поклониться святому князеві Володимирові, який десять століть тому збудив її до життя, і скаже словами першого українського Митрополита Київського Іларіона:

„Встань, подивись на внуків своїх і правнуків... Глянь на місто, що світиться образами святих, сяючи і тиміямом благоухаючи, — похвалами та побожними піснями лунає! І це все побачивши, возрадуйся і похвали благого Бога, цього всього Творця..."

Нехай же народження Христа-Спасителя об'єднає нас усіх
у радісному і всіх об'єднуючому
Христос народився — славмо Його!

Віддані вам у Христі:

† **Мстислав,** Митрополит
† **Константин,** Архиєпископ
† **Анатолій,** Архиєпископ
† **Володимир,** Архиєпископ
† **Антоній,** Єпископ

В день Св. Ап. Андрія Первозванного,
грудня 13-го дня, року Божого 1986-го,
оселя Св. Ап. Андрія. С. Бавнд Брук, Н. Дж., ЗСА

МАЛАНКА УПЛІҐИ

Мейплвуд, Н. Дж. — Українська православна парафія св. Вознесіння повідомляє, що різдвяні Богослуження в церкві відбуватимуться в таких днях і годинах: на Свят Вечір 6-го січня 1987 року о год. 8-ій вечора відправиться Богослужба, а на Різдво Христове в четвер, 7-го січня, о год. 9:30 ранку, діти колядуватимуть в церкві. В год. 10-ій ранку буде відправлена Служба Божа. Традиційна Маланка відбудеться в суботу, 10-го січня, о год. 8-ій вечора, влаштована Українською Православною Лігою. В неділю, 18-го січня, о год. 5-ій по полудні відбудеться Велике Повечір'я, а опісля традиційна вечеря „Голодна кутя", яку влаштовує Братство св. Вознесіння.

ФІЛІППІНСЬКИЙ УРЯД президента Коразон Акіно вніс судову справу в ЗСА домагаючись віддачі частини майна придбаного колишнім президентом Фердінандом Маркосом, нібито нелегально, чи за державні гроші. Адвокати філіппінського уряду домагаються віддачі чотирьох будинків в Ню Йорку і великої посілости на Лонг Айленді. Разом все це майно виносить понад 350 мільйонів долярів.

УТТовариство вибрало Д. Старощака Українцем Року

На світлині (зліва): Н. Котов, Українець Року Д. Старощак і Ірина Грим

Заходами Українського Технологічного Товариства в Пітсбурзі, Па., в суботу, 29-го листопада м. р., в приміщенні Вестен Вілліям Пенн готелю о год. 7-ій вечора відбувся бенкет в честь „Українця Року" Дмитра Старощака з Микіз-Ракс, Па. Вже від години 5:30 по полудні почали приходити члени Технологічного Товариства і запрошені гості. Бенкет попередив „коктейл". Д. Старощак з дружиною, сином Мироном та донею Зіновією вітали гостей, що складали їм щирі ґратуляції.

Бенкет відкрив молитвою парох української православної церкви Пречистої Діви Марії з Микіз-Ракс о. Петро Натищин. Програмою бенкету провадив голова Технологічного Товариства Николай Котов. Він привітав „Українця Року" та відмітив його вклад праці у суспільно-громадське життя на протязі п'яти років, між іншим, як довголітнього предсідника Об'єднаних Організацій західньої Пеннсильванії, хориста, організатора листопадових і шевченківських і державницьких свят, організатора українських днів у Вест-Вю парку із мистецькими програмами, довголітнього предсідника церкви Преч. Діви Марії, активного члена Управи українських фестивалів у Піттсбурзі, заступник голови Ювілейного комітету по відзначенні Тисячоліття Християнства, що започаткував своє перше святкування в серпні м. р., голови Комітету допомоги потребуючим в Бразилії від Відділу Ліги Православної Молоді при церкві Преч. Діви Марії, що за його стараннями було вислано 800 ф. одягу та зібрано 2000 дол. Н. Котов пригадав, що Д. Старощак особисто відвідав бразилійські колонії під час військової служби в повоєнних роках 1944-1945, де був затруднений при рентґеновім відділі військового шпиталя. У вільний час від праці Д. Старощак відвідував табори із українськими поселенцями, які знаходились в американській зоні Німеччини. Від них він довідувався про воєнні страхіття. В Турингії м. Цоленроді Д. Старощак познайомився з життям в таборі, де перебували втікачі, заходив туди щоденно та просив таборовий хор, щоб вони дали концерт для хворих і калік у його шпиталі, де знаходилися також і українські вояки. Опісля він постарався про працю для кількадесятьох українських родин в цьому військовому шпиталі. Після переїзду до їхнього військового шпиталю до Авсбурґу Д. Старощак продовжував відвідувати українських поселенців по таборах Авсбурґа. Після переїзду шпиталя до Вайнгайму він відвідав двотисячний табір із українськими родинами, де одного дня довелось йому інтервінювати в справі репатріяції перед американським військовим урядом, бо несподівано заїхали вантажні авта з совєтськими політруками забирати безборонних українських родин на „родіну". Очевидно, репатріяція в цьому таборі була стримана. Треба собі пригадати, що в той час американський військовий уряд працював спільно як союзник з Москвою, яка вислала своє НКВД забирати тих людей. Військовий американський уряд у Вайнгаймі сказав до політруків: добре, візьміть собі тих „джеркс" (себто українських переселенців) туди, „звідки вони прийшли". Таке, на жаль, було поняття американського мілітарного уряду в той час. Після цього випадку Д. Старощак військовою поштою повідомив українську пресу в Америці і просив американських українців реаґувати на такий стан речей в таборах. В 1945 році Д. Старощак повернувся до Америки. Невдовзі він вислав пакунки з їжею зокрема для дітей шкільного віку в таборі Оберцен у Німеччині в якому вчила його майбутня дружина.

Н. Котов привітав присутніх, а особливо гостей з-поза міста, які приїхали з Дітройту, Ню Йорку, Чикаго, Ню Джерзі, Каліфорнії, а також і присутнього приятеля українців суддю Найвищого суду Пеннсильванії Вілліяма Сиркона із дружиною. Опісля Н. Котов покликав до слова Українця Року Д. Старощака, а присутні гості повставали з місць та вшанували його.

У змістово-глибоких словах Д. Старощак прорецитував вірш невідомого арабського автора, який пише, що треба працювати для свого народу з великою шляхетністю людини. Він навів слова також і Митрополита Іларіона: той хто працює для свого народу, той тим самим працює для Бога.

На закінчення Д. Старощак сказав, що український поневолений народ з його тисячолітньою історією, мистецтвом і релігією був і є для нього дорогим. Він подякував отцям за їхню присутність, голові Технологічного Товариства Н. Котові, управі і членам Товариства, гостям, своєму особистому приятелеві із шкільної лавки судді В. Серконові, голові українського фестивалю і його дружині, адвокатові Лі Ґримові, представникам церкви Пречистої Діви Марії, як рівнож своєму синові, який приїхав з Каліфорнії, і донці, яка приїхала із Савт Бавнд Бруку, Н. Дж. Інж. Михайло Курчинський, колишній Українець Року, відчитав привіт, який надіслав Братський Союз з підписом голови І. Олексина і секретаря М. Чаповського.

Слідували привіти від Ліги Православної Молоді при відділі церкви в Микіз-Ракс, які прочитала заступник голови Гелен Симак, яка теж вручила чек на суму 100 дол. Міллдред Киримес, диригент хору вищезгаданої парафії, прочитала грамоту, яку надіслав репрезентант 45-ої округи Фред Трелло, що її ухвалила стейтова асамблея Пенсильванії із ґратуляціями для Українця Року Дмитра Старощака. Потім промовляла М. Киримес, яка підкреслила, що вона ввесь час цікавиться українським життям, але вона у своєму житті не зустріла нікого, хто б дав стільки часу і посвяти без жадної фінансової нагороди в суспільно-громадській праці як Д. Старощак. Вона вручила чек на сто долярів Робертові Пейкусові, що є заступником голови церковного уряду при церкві Пречистої Діви Марії. Поодинокі присутні склали понад 500 дол.

На закінчення голова Технологічного Товариства вручив Українцеві Року по-мистецьки оформлену великого формату грамоту, а присутні відспівали ґрімке „Многая Літа".

У мистецькій частині Зіновія Старощак проспівала дві пісні — „Полтавський рушничок" і „Соловейко", за що ґості винагородили її рясними оплесками. Ірина Грим відчитала імена десятьох молодих студентів, яким вручено по 500 дол. стипендії, а саме: Дарія Ґузиляк, Петро Сенчищак, Христя Кармазин, Роджел Аламʼяк, Соллен Віллі, Степан Галущак, Джеклін Еллінська, Марія Кульчицька, Мері-Ен Плаві і Йосиф Залетецький. Загальна сума усіх стипендій була 5,000 дол. Молитвою, що її перевів прот. о. Мирослав Глинський, парох церкви свв. апос. Петра і Павла в Карнеґі закінчено офіційну частину небувалого вечора.

Потім почалася забава. Під звуки добірної оркестри гості забавлялися до пізньої ночі. Під час забави під тихі звуки оркестри наш Піттсбурзький „Карузо" д-р Юрій Кишакевич проспівав „Осіннє листя", а З. Старощак „Мої ясени" і „Люблю тебе". В гарному настрої гості розходились додому. Слід згадати, що Українське Технологічне Товариство, яке існує 17 років, є одним із найбільш активних товариств на терені Піттсбуржчини і околиць, яке протягом свого існування асиґнувало тисячі долярів на допомогу українським студентам та веде провід у громадському житті Піттсбуржчини й околиць.

Присутній

65-ліття 1-го Відділу СУА

Час довгий, нелегкий — дні будови й розбудови. Три покоління вкладало працю. Відділ зберігає постанови і традиції, щоб розказати про минуле і відсвіжити теперішнє. В неділю, 9-го листопада 1986 року в Народному Домі в Ню Йорку відзначено святково 65-ліття Відділу.

Численно зійшлися члени і гості. За головним столом зайняли місце почесні члени. Святкування відкрила голова Л. Ґой і попросила до молитви. Згадала тих, що відійшли до вічности. За них щороку відправляється Служба Божа. Вона попросила хвилинною мовчанкою вшанувати їх пам'ять. Привітала всіх, а у вступному слові коротко начеркнула історію Відділу. Основницею була М. Скубова. 4-го грудня 1921 року з її ініціятиви створено клітину, яка гуртувала б жінок, і названо Українська Жіноча Громада. Згодом зорганізувалося більше клітин. Відчувалося брак центрального осередку і 1925 року створено централю. Її назвали СУА. Першим членом стала колищня Українська Жіноча Громада, теперішній 1-ий Відділ СУА. Своє слово закінчила цитатою президента Кеннеді: „Не питай, що дає тобі твоя батьківщина, а що ти даєш для неї".

Провід святкування Л. Ґой передала голові комітету Л. Маґун. Вона привітала управу, всіх членок і почесних та І. Моцюк — голову 119-го Відділу в Йонкерсі, яка є нашою членкою, О. Крумшин, гостю з Польщі, і А. Васєчко, гостей та чоловіків членок. Програму започаткувала Н. Мітрінга власним віршом „Наші успіхи". Гарним звичаєм є нагороджувати членів за їх щедру працю. Голова Л. Ґой і організаційна референтка Л. Дармограй під рясні оплески вручили почесні грамоти членкам С. Лешко, А. Баран, М. Книш, М. Мотиль. Прийняття нових членок є ознакою росту організації. Прийнято в члени М. Стапай, А. Корчинську, П. Сирко, яким вручено відзнаки СУА. За віддану працю у Відділі рішено дати признання С. Вацик і Е. Гарайді, які вислали десятки пакунків до Бразилії і Польщі, та членкам господарчої референтури О. Кузьмин і А. Кусьнірчук. Активно працювали у всіх ділянках членки А. Сєрант, В. Шуль, Н. Мітрінга, І. Мачай, Е. Вацик, М. Андрушків, С. Семущак, С. Костюк, М. Качунь.

Відтак Л. Маґун відчитала власний вірш „Привіт 1-му Відділові в 65-ліття". Відспівано многоліттє та слідував обід. Ведуча програмою Л. Маґун представила головний стіл почесних членок: М. Книш, Е. Кріль, А. Натина, М. Баран, М. Мотиль, С. Гуменюк, А. Баран, С. Лешко і голову Л. Ґой. Під час обіду І. Мачай відчитала гумореску Е. Дудара з підсовєтського життя „Важко бути другом людини", і „Наші діти" Савченка. С. Гуменюк відчитала з Л. Микити „У шпиталю". Обід закінчили смачні торти, що їх спекли Л. Маґун (торт був прикрашений числом 65), І. Мачай, С. Гуменюк, М. Баран. Святкування закінчено відспіванням гимну СУА.

Наталія Мітрінга,

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН вручив медалі почесних громадян залозі експериментального літака „Вояджер" Ричардові Рутенові і Джіні Єґер, які встановили рекорд, облетівши земну кулю з одним вантажем пального, тобто без потреби його поповнювати під час лету. Медаля була вручена також конструкторові літака Бертові Рутенові. Виступаючи з привітальною промовою, Президент сказав, що успіх „Вояджера" був найкращим різдвяним подарунком для Америки.

ПІДПІЛЬНА „СОЛІДАРНІСТЬ" в Польщі офіційно проголосила створення спеціяльного Комітету нагляду за виконанням законности комуністичним урядом і порушення конституційних прав громадян. Комітет слідкуватиме за порушенням законів, публікуватиме окремі випадки у своїй пресі, а також подаватиме скарги до суду, якщо призбирає докази наявного порушення конституції. Очевидно, речник уряду Єжи Урбан засудив ініціятиву „Солідарности" і назвав новостворений комітет нагляду „фікцією".

У ТРАДИЦІЙНОМУ щотижневому зверненні до американського народу президент Роналд Реґен заявив, що в 1986 році відносини між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом поліпшилися. „1986 рік був добрим роком у боротьбі за справу людської свободи і справу миру в усьому світі. В новому році обі сторони мають можливість розвинути те, чого досягнули в минулому", — сказав Президент. Інший тон звучав у заяві Білого Дому, присвяченій сьомій річниці окупації Афганістану совєтськими військами. В заяві міститься заклик до всіх урядів і народів світу підтримувати афганський рух спротиву. У зверненні до народу президент Р. Реґен згадав і про скандал з секретною доставою зброї Іранові і секретним фінансуванням антисандіністів. „Я маю намір дізнатися про всі факти і виправити всі допущені помилки", — сказав Президент.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН, перед його виїздом на короткий відпочинок до Каліфорнії, поздоровив американський народ із святами Різдва Христового і Нового Року і передав привітання для тих військових частин, які змушені перебувати за кордоном. „Я думаю про вас кожний день, — заявив Президент воякам — а особливо під час великих рокових свят Різдва Христового". Він запевнив усіх вояків, що Уряд, їхні родичі і вся нація думатиме про них у ці дні свят.

СТУДІЙНА ГРУПА, яка перевіряла задовження студентів і всіх тих осіб, які отримують федеральні позички на закінчення студій ствердила, що студентам приходиться чимраз тяжче сплачувати затягнені позички, а крім того оплата за навчання в університетах і коледжах зростає з дня-на-день. Комісія погоджується, що великий тягар відповідальности за сплачення довгу спадає тепер на родини студентів. Комісія крім того ствердила, що незаплачені студентами довги зростають, а деякі студенти задовжились вже по 15-20,000 долярів.

КЕРІВНИКИ ЗАБОРОНЕНОЇ профспілки „Солідарність" оголосили про створення комісії для нагляду за дотриманням законности. Завданням комісії є слідити за порушенням законів країни в системі судочинства. Комісія для нагляду за дотримуванням законности створена з ініціятиви Леха Валенси, одного з засновників „Солідарности". Очолив її Збігнєв Ромашевскі. Комісія буде мати філіяли в 11 містах Польщі і, як сказано в заяві „Солідарности", буде співпрацювати з католицькою церквою для боротьби з несправедливістю.

У БОЛГАРІЇ І МАДЯРЩИНІ, у зв'язку зі зменшенням продуктивности праці і збільшенням смертности, почалася боротьба з алькоголізмом, яка проводиться на зразок совєтської. Заборонено продавати спиртні напої на офіційних прийняттях і під час культурних заходів. Зменшується імпорт спиртних напоїв. Припинено їх продаж у будинках відпочинку, парках, дискотеках і на стадіонах. В Болгарії оголошено, що виробництво алькогольних виробів буде зменшено на 10 відсотків. В Мадярщині заборонено продавати спиртні напої на підприємствах і в установах. В одному з промислових міст країни міцні алькогольні напої більше не продаються. Цей захід був принятий у відповідь на тисячі листів мадярів, які вимагали запровадити таке обмеження.

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТИ повідомив, що вирішена справа про грошову компенсату родинам чотирьох астронавтів, які згинули під час катастрофи міжпростірного корабля „Челленджер". В повідомленні не вказується, які суми дістануть родини чотирьох астронавтів, однак з джерел, близьких до Уряду ЗСА і родин астронавтів, стало відомо, що компенсата становитиме біля 750,000 долярів для кожної родини. Департамент справедливости назвав родини, про які йде мова. Це — командир залоги корабля Френсіс Скопі, члени залоги Еллісон Онізука, Ґреґорі Джарвіс і вчителька Кріста МекОліф. В заяві департаменту нічого не говориться про родини інших трьох астронавтів, які добиваються компенсати через суд.